

La finestra oberta

ELISABET ZOPPETTI

Una justícia que no sigui «política»

Potser per deformació professional tinc per costum llegir les petites cròniques judicials que publica la premsa andorrana. Però crec que darrerament les cròniques judicials tenen una lectura menys judicial i massa escandalosa.

La premsa pública moltes notícies en les quals es veu involucrat el tercer poder de l'Estat. Un cop llegits els diferents articles apareguts, crec que els ciutadans i les ciutadanes poden tenir la percepció que el món de la Justícia no és una bassa d'oli. Les vistes del judici del *cas BPA* se suspenen diverses vegades, ja sigui perquè es recusa el fiscal o bé a un magistrat del tribunal.

Al Consell Superior de la Justícia veiem que la secretària, amb una llarga experiència, presenta la dimissió. Una batalla presenta una demanda davant dels seus companys de judicatura perquè no està d'acord amb els resultats dels processos de selecció per a les places de magistrat. Es constata també que fiscals i batlles volen canviar els seus llocs de treball. Tothom es mou o es vol moure del lloc on està; però la pregunta és: els llocs que queden buits o vacants, com es cobriran?

Darrerament, el president del Consell Superior de la Justícia va manifestar davant del cap de Govern (en els darrers set anys i mig ministre d'Interior) que necessitava, com

a mínim, 30 persones més per poder funcionar amb normalitat. El Govern sembla que ha promès entre 10 i 12 noves places. Però la pregunta que es fan –i ens fan– les ciutadanes i els ciutadans que contemplem astorats tots aquests moviments és: Què necessita la Justícia? Més batlles, més secretaris judicials, més oficials o bé més administratius?

D'altra banda, a l'*Altaveu Digital*, l'advocat **Gonzalo Boye**, molt conegut més enllà de la frontera del riu Runer com un dels advocats del «procés», fou entrevistat pel periodista **Toni Solanelles** el 30 de juny d'enguany i, en el marc de la defensa dels interessos d'un advocat del país, manifestava: «Amb l'excusa de la mida del país, Andorra justifica que no hi hagi un seguit de garanties pròpies d'un sistema jurídic avançat». A la vista de tot plegat, cal arribar a la conclusió que el nostre sistema jurídic està obsolet i que no ofereix totes les garanties ne-

cessàries als seus administrats?

Tot em porta a preguntar-me, què passa amb la justícia andorrana. És bon o mal senyal que dia sí, dia també estigui a les portades dels diaris, i que no sigui pas per les tradicionals cròniques judicials? Com administrada i també com a professional usuària de l'administració de justícia, espero que el Ministeri d'Interior, el Consell Superior de la Justícia, els batlles, els magistrats i el conjunt del personal de la justícia, així com els advocats, facin, fem, que la justícia esdevingui un mecanisme institucional i jurisdiccional ben conjuntat i capaç de tirar endavant.

Esdevé urgent que el conjunt de tots els auxiliars de la justícia sigui capaç de posar-se d'acord i empènyer en la mateixa direcció. I no em sembla pas que estiguem en el bon camí per aconseguir-ho.≡

Membre de la Comissió Política Nacional de Progressistes-SDP